

dragostea ta față de Dumnezeu și să se slăvească puterea Lui în răbdarea ta.

Sursa: **Sfântul Isaac Sirul**, *Cuvinte despre sfintele nevoițe*, Filocalia, vol.10, Editura Institutului Biblic și de Misiune al B.O.R., București, 1981

SFÂNTUL EFREM SIRUL

306 – 373

DUMNEZEU CAUTĂ NUMAI LA SMERENIE

Când s-ar apropia cineva înspre Dumnezeu să se vindece, îi vede inima lui și toată osârdia. Când cel ce se apropie are gândul cel credincios nestrămutat, Însuși Bunul Dumnezeu, pentru bunătatea

Lui, îndată Se arată celor ce Îl caută pe El și, mai înainte de a căuta omul în sus către Dumnezeu, îi zice lui: „Iată, de față sunt!”.

Și mai înainte de a se apropia omul de Dânsul, Își deschide comoara înaintea celui ce-L caută. Mai înainte de a vărsa lacrimi, îi revarsă comorile și mai înainte de a cere, Se împacă cu dânsul. Mai înainte de a se ruga el, dobândește milă, că dragostea lui Dumnezeu așa dorește și voiește. Pe cei ce în adevăr se apropie către Dânsul, nu întârzie a-i auzi, nici nu face reproșuri: „Pentru ce atâta vreme ai slujit vrăjmașului, și pe Mine, Stăpânul, de bună voie M-ai defăimat?”. Nu caută la timpul ce a trecut, ci numai smerenie.

Sursa: **crestinortodox.ro**

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 25 ianuarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 29 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 30 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Timotei 4, 9-15; Ev. Luca 19, 1-10; glas 7, vs. 10 → Duminica a 32-a după Rusalii (a lui Zahau) → Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Vei reuși să te bucuri pururea dacă vei privi neconținut la Dumnezeu,
iar nădejdea răsplătirii va ușura necazurile vieții.”

– Sfântul Vasile cel Mare

Nr. 422 / 23 ianuarie 2022

SFÂNTUL ISAAC SIRUL

† 28 IANUARIE

«RUGAȚI-VĂ SĂ NU INTRAȚI ÎN ISPITE»

Să nu ceri de la Dumnezeu un lucru pe care are grijă să-l dăruiască fără să l se ceară, și nu numai celor iubiți ai Săi, ci și celor străini de cunoștința Lui. Nu fiți ca păgânii, care spun multe în rugăciuni. Căci păgânii cer cele trupești, a zis Domnul.

Fiul nu mai cere de la tatăl său pâine, ci cere lucrurile cele mai mari și cele mai de preț din casa tatălui său. Pentru neputința cugetării oamenilor a poruncit Domnul să se ceară pâinea cea de toate zilele. Ia seama ce a poruncit celor desăvârșiți întru cunoștință și sănătoși cu sufletul: „Nu vă îngrijiți de mâncare, zice, sau de îmbrăcăminte” (Matei 6, 25). „Căci dacă se îngrijește de dobitoacele necuvântătoare și de păsări și chiar de cele neînsuflețite, nu cu mult mai mult de voi? Ci cereți mai degrabă Împărăția lui Dumnezeu și

dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33).

Iar de ceri lui Dumnezeu un lucru și trebuie să aștepti mult, pentru că nu te ascultă degrabă, nu te întrista. Căci nu ești tu mai înțelept ca Dumnezeu. Aceasta ți se întâmplă fie pentru că ești nevrednic de ceea ce ceri, fie pentru că nu sunt căile tale pe măsura cererilor tale, ci dimpotrivă, fie pentru că n-ai ajuns la măsura de a primi darul pe care-l ceri. Pentru că nu trebuie să ne urcăm la măsuri mari înainte de vreme, ca să nu ni se facă fără folos darul lui Dumnezeu, prin prea grabnica primire a lui. Căci tot ce se primește ușor, repede se și pierde. Fiecare lucru dobândit cu durerea inimii e și păzit cu grijă.

Închide ochii tăi de la cele plăcute ale lumii, ca să te învrednicești de Dumnezeu, să împărațească pacea Lui în inima ta. Înfrânează-te de la lucrurile pe care le privesc ochii tăi, ca să te învrednicești de bucuria duhovnicească. De nu-I sunt plăcute faptele tale lui Dumnezeu, să nu-I ceri slavă, ca să fii ca un om ce ispitește pe Dumnezeu. După viețuirea ta să fie și rugăciunea ta. Căci nu poate cere cele cerești cel legat de cele pământești; și e cu neputință să ceară cele dumnezeiești cel ce se ocupă cu cele lumești. Pentru că dorința fiecărui om se arată din faptele lui. Și pentru lucrurile pentru care se străduiește, pentru

acelea se și luptă în rugăciune. Cel ce dorește cele mari nu se îndeletnicește cu cele mici.

Legat fiind cu trupul, fii totuși liber și arată-ți libertatea ascultării de Hristos. Dar fii și înțelept în blândețea ta, ca să nu fii lăsat să fii furat. Iubește smerenia în toate faptele tale, ca să te izbăvești de cursele greu de cunoscut, care se ivesc mereu în afara căii celor smeriți la cuget. Nu te feri de necazuri, căci prin ele intri la cunoștința adevărului. Și nu te teme de ispite, pentru că prin ele afli cele de cinste. Roagă-te să nu ajungi în ispite sufletești, dar pregătește-te cu toată puterea pentru încercările trupesti. Căci fără acestea nu poți înainta spre Dumnezeu, pentru că în lăuntrul lor se află odihna dumnezeiască. Cel ce fuge de ispite, fuge de virtute. Dar vorbind de ispite, nu vorbesc de cele ale poftelor, ci de cele ale necazurilor (de încercări).

Cum se împacă cuvântul: „Rugați-vă să nu intrați în ispită” (Matei 26, 41), cu cuvântul: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul” (Luca 12, 4) și cu cuvântul: „Cel ce și-a pierdut sufletul său pentru Mine îl va afla pe el” (Matei 16, 25)? Cum ne îndeamnă Domnul pretutindeni spre încercări, iar aici a poruncit să ne rugăm să nu intrăm în ele? Ce virtute se naște fără necaz și încercări? Sau ce încercare e mai mare ca a se pierde cineva pe sine

însuși, și totuși Domnul ne poruncește să o primim pentru El? Că „cel ce nu ia crucea sa, zice, ca să-Mi urmeze Mie, nu este vrednic de Mine” (Matei 10, 38). Cum deci, după ce în toată învățătura Lui ne-a poruncit să intrăm în încercări, aici ne-a poruncit să ne rugăm ca să nu intrăm în ele? „Că prin multe încercări trebuie să intrați voi în împărăția cerurilor” (Fapte 14, 22); și: „În lume necazuri veți avea” (Ioan 16, 33); și „În răbdarea lor veți câștiga sufletele voastre” (Luca 21, 19).

O, ce subțire e calea învățăturilor Tale, Doamne! Din această pricină cel înțelept și cel ce nu citește cu cunoștință e totdeauna în afara ei. Când fiii lui Zevedei și mama lor au dorit să aibă un scaun cu Tine în Împărăție, le-ai spus: „Puteți bea paharul încercărilor pe care Eu îl voi bea și să vă botezați cu botezul cu care Eu Mă voi boteza?” (Matei 20, 22). Și cum ne poruncești aici, Stăpâne, să ne rugăm să nu intrăm în ispite? De care ispite ne poruncești să nu intrăm în ele?

Roagă-te, zice, să nu intri în ispitele privitoare la credință, roagă-te să nu intri în ispitele părerii de sine a minții, însoțit de dracii hulei și ai mândriei. Roagă-te să nu intri, din părăsirea lui Dumnezeu, în ispita vădită a diavolului, prin relele amintiri ce-ți vin în cugetul tău, pentru care ai și fost părăsit. Roagă-te să nu se

depărteze de tine îngerul neprihănirii tale, ca să nu fii războit de războiul fierbinte al păcatului și să te desparți de înger. Roagă-te să nu intri în ispita ațâțării din partea cuiva împotriva altcuiva, sau în ispita îndoielii și șovăirii, prin care sufletul e împins cu sila în mare luptă.

Dar încercările trupului pregătește-te să le primești cu tot sufletul și plutește în ele cu toate mădularele tale și umple-ți ochii tăi de lacrimi, ca să nu se depărteze de la tine Păzitorul tău. Căci în afara încercărilor nu se arată purtarea de grijă a lui Dumnezeu și nu se poate învăța înțelepciunea Duhului și nici dorul de Dumnezeu nu se arată întărit în suflet. Căci înainte de încercări omul se roagă lui Dumnezeu ca un străin. Dar când intră în încercări pentru dragostea Lui și nu primește schimbare, Îl are pe Dumnezeu ca pe un datornic și e socotit la Dumnezeu ca un fiu adevărat. Pentru că a războit pe vrăjmașul său și l-a biruit pentru voia lui Dumnezeu.

„Rugați-vă să nu intrați în ispite” aceasta înseamnă: roagă-te să nu intri în ispita cea înfricoșată a diavolului pentru mândria ta, ci pentru că iubești pe Dumnezeu, ca puterea Lui să-ți ajute ție și să biruiască în tine pe vrăjmașii tai. Roagă-te ca să nu intri în aceste ispite pentru răutatea gândurilor și faptelor tale, ci ca să se probeze